

Sygn. akt IV KK 476/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2021r.

sprawy **M. T.**

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść M. T.

od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 września 2020r., sygn. akt IX Kz (...), utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Rejonowego w K. z dnia 8 czerwca 2020r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone postanowienie i utrzymane nim w mocy postanowienie Sądu Rejonowego i na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania postanowienia uzupełniającego do wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 czerwca 2016r., sygn. akt II K (...)

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona na korzyść M. T. przez Prokuratora Generalnego jest zasadna i to w stopniu oczywistym, co pozwala na jej rozpoznanie w trybie art. 535§5 k.p.k.

Zasadniczą kwestią, jaką należało rozstrzygnąć w niniejszej sprawie, była odpowiedź na pytanie, czy w roku 2020, a więc w czasie, kiedy wydano postanowienie uzupełniające, będące przedmiotem niniejszego postępowania, takie procedowanie w ogóle było dopuszczalne?

Na powyższe pytanie należy udzielić odpowiedzi negatywnej. A powodem takiej konkluzji jest zatarcie skazania wynikającego z wyroku z dnia 21 czerwca 2016r.

Zgodzić należy się ze skarżącym, że wskazany wyrok w pkt II i IV orzekł w sposób niebudzący wątpliwości, że orzeczono wobec M. T. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat i na poczet tego zakazu zaliczono mu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 marca 2014r.

Okres ten zatem upłynął z dniem 14 marca 2017r., w tym też bowiem czasie skazany uiścił grzywnę i świadczenie pieniężne, do czego został zobowiązany.

Wyrok ten uprawomocnił się wraz z wydaniem wyroku przez Sąd Odwoławczy, a więc 19 stycznia 2017r. (sygn. akt IX Ka (...)) i od tego czasu do zatarcia skazania nie był modyfikowany ani w zakresie wydłużenia zakazu ani poprzez wezwanie do złożenia innego dokumentu niż owo prawo jazdy, a więc tzw. wtórnik tego dokumentu.

Przyjąć zatem należy, że prawomocny wyrok został wykonany zgodnie z jego brzmieniem.

Zgonie zaś z dyspozycją art. 106 k.k. z chwilą zatarcia skazania uważa się je za niebyłe. Nie istnieje zatem też po tym czasie żadna możliwość modyfikacji takiego orzeczenia na niekorzyść osoby skazanej.

Nie mogą też stworzyć takiej podstawy, zgodnie z zasadą *lex retro non agit*, zmiany w obowiązujących przepisach – np. art. 420 k.p.k. (poza sytuacjami absolutnie wyjątkowymi, jak dotyczące zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni komunistycznych itp. kiedy możliwość ich ścigania otwiera się dopiero po latach).

Mając na względzie przedstawione względy, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.